

Raskompendium för chihuahua

Chihuahuacirkeln 2014

Standard för Chihuahua

FCI-nummer 218
FCI-standard på spanska publicerad
2009-10-21
FCI-standard fastställd av FCI General
Committee 2009-07-28
Översättning fastställd av SKKs
Standardkommitté 2010-05-17

Ursprungsland/hemland:

Mexiko

Användningsområde:

Sällskapshund

FCI-klassifikation:

Grupp 9, sektion 6

Bakgrund/ändamål:

Chihuahua är ansedd som den minsta av världens raser och har fått sitt namn efter den största av Mexikos delstater, Chihuahua.

Man antar att dessa hundar levde i vilt tillstånd men att de vid tiden för toltekernas civilisation infångades och domesticerades.

Avbildningar av "techichi"

–hundar som levde i Tula användes som utsmyckning på stadens hus.

Dessa små statyer har stora likheter med dagens chihuahua.

OBS!

Vi ber Er uppmärksamma att på de bilder och teckningar som använts i kompendiet kan det förekomma både felaktiga och utsökta detaljer i andra hänseenden än de som avses att demonstreras i de olika styckena.

Kommentarer

Om rasen härstammar från Mexiko är inte vetenskapligt fastställt. Det finns andra teorier som är minst lika trovärdiga och "bevisade".

Ett av de mest underbyggda påståendena om chihuahuans ursprung är att rasen fanns i Egypten så tidigt som 1500 år f. Kr. De finns avbildade i egyptiska fornlämningar från den tiden.

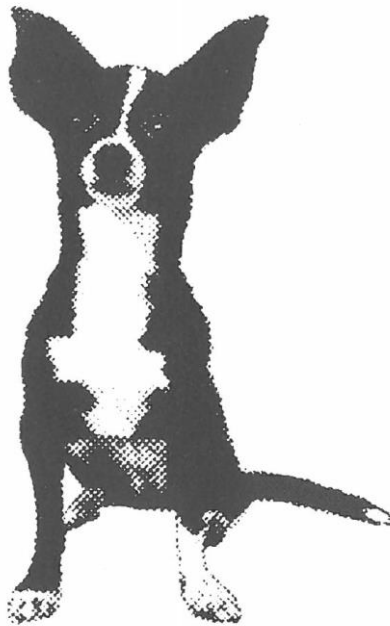
Mumifierade kvarlevor har hittats i egyptiska gravvalv från den romerska eran. Åtminstone en av dessa små hundar hade den, för chihuahuan, typiska fontanellen i skalltaget.

Några av dessa små hundar togs till Malta omkring år 700 f. Kr. av kartagerna när de koloniserade ön. De frodas fortfarande på Malta och kallas av malteserna för fickhundar. De hundar, som dök upp i staten Chihuahua i Mexiko år 1850 och som därför kallas chihuahua är förmodligen ättlingar till de små hundar som spanjorerna medförde då de år 1530 erövrade Mexiko och som ursprungligen är maltesiska fickhundar.

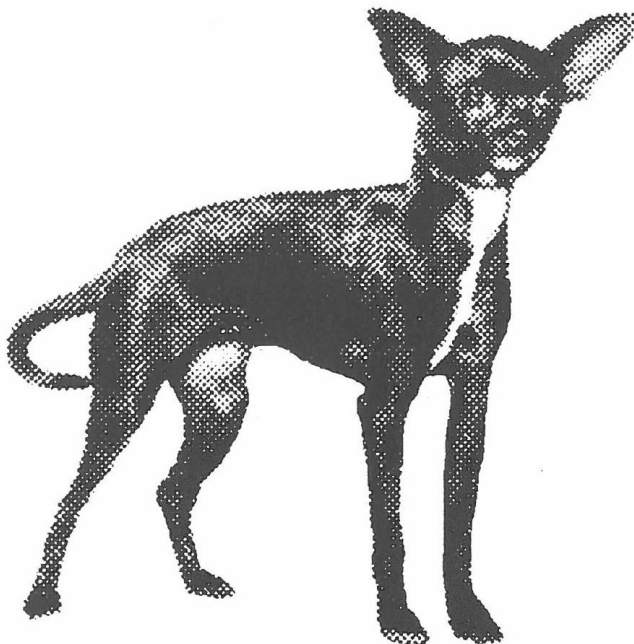
Efter det enda exemplar som år 1913 registrerades i SKK, importerades år 1951 två korthåriga chihuahuor till Sverige, en tik och en hane, från USA. Tiken och en av parets första avkommor blev champions. Efter det blev det tyst fram till år 1958 som får räknas som chihuahuans genombrottsår i Sverige. Detta år importerades och registrerades tjugo hundar, två långhår och arton korthår. Av dessa kom tre från USA och sjutton från England.

År 2013 registrerades 1320 långhår och 913 korthår i Sverige. Rasen är idag en populär sällskapshund, förutom utställning så finns det i dagsläget ett antal viltspårshampions och flera tävlar framgångsrikt i agility, lydnad och rallylydnad.

La Oro Carta De Oro, importerad från USA
Blev rasens första svenska champion år 1951.

Hobbys Pepita, dotter till ovanstående tik blev
år 1953 rasens första svenskfödda champion.

Två champions som inte uppvisar många likheter med dagens chihuahuor.

Standard för Chihuahua

Helhetsintryck:

Rasen skall ha en kompakt kroppsbyggnad. Av mycket stor betydelse är den äppelformade skallen och att rasen bär sin måttligt långa svans mycket högt, antingen böjd eller i en halvcirkel med spetsen pekande ned mot ländpartiet.

Viktiga måttförhållanden:

Kroppslängden skall överstiga mankhöjden något. Önskvärt är dock en nästan kvadratisk kroppsform, särskilt hos hanhundarna. Hos tikarna tillåts en något längre kropp.

Uppförande/karaktär:

Chihuahuan skall vara kvick, alert, livlig och mycket modig.

Kommentarer

Dagens chihuahuor i Sverige är ingen homogen grupp. Den uppvisar många typskillnader och en stor variation på temperament.

Klart är emellertid att rasen skall vara liten. Det är svårt att uppskatta vikter och ser man för många stora exemplar i ringarna vänjer sig ögat och man förleds lätt att betrakta dessa för stora chihuahuor som normalstora. Domare bör noga se upp med storleken på rasen. Vi kommer närmare in på vikter senare i kompendiet.

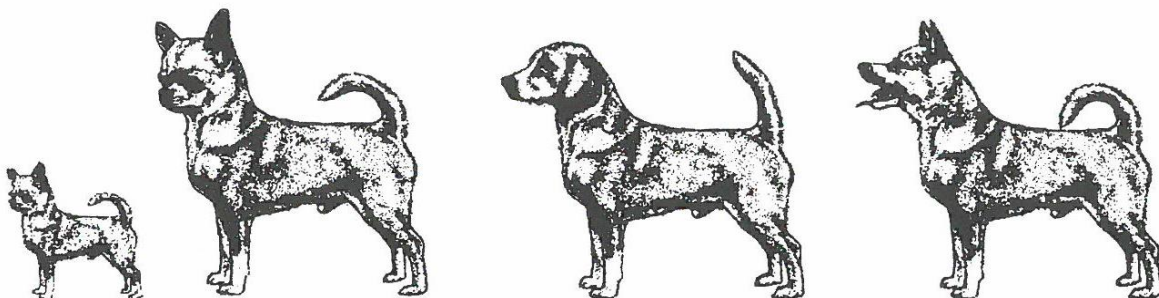
I kroppsstrukturen uppvisar rasen inga speciella "dvärghundsdrag" eller rastypiska detaljer. Chihuahuan skall vara måttligt rektangulär, väl samlad och kompakt, "cobby", utan att vara varken för kraftig eller för tunn.

Förstorar man upp en chihuahua och borträknar svansens speciella hårväxt, finner man lätt att huvudet är det som uppvisar de rastypiska detaljerna. Ett stort äppelformat huvud med stora runda ögon och stora välansatta, väl burna öron är ett måste för en rastypisk chihuahua.

Temperamentet är viktigt för helhetsintrycket. En chihuahua skall uppträda självsäkert. Blicken skall vara intensiv och nyfiken. En chihuahua skall inte vara rädd och tveksam med svansen mellan benen.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.,
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

En uppförstorad chihuahua vars huvud bytts ut mot ett beaglehuvud och ett spetshuvud, visar att chihuahuans kroppsbyggnad är tämligen normal och att inga speciellt rastypiska detaljer finns i kroppsbyggnaden. **Alltså – en chihuahua utan rastypiskt huvud är bara en liten hund.**

Långhårshane

Korthårstik

Två utmärkta exemplar av rasen med bra proportioner.

Standard för Chihuahua

Huvud

Skallparti

Skalle:
Skallen skall ha en väl rundad äppelform (mycket typiskt för rasen).

Stop:
Stopet skall vara väl markerat, djupt och brett så att pannans rundning framträder ovanför nospartiets ansättning.

Ansikte

Nostryffel:
Nostryffeln skall vara måttligt kort och peka lätt uppåt. Alla färger är tillåtna.

Nosparti:
Nospartiet skall vara kort och sett från sidan rakt. Det skall vara brett vid ansättningen och smalna av mot spetsen.

Läppar:
Läpparna skall vara tunna och sluta tätt an.

Kommentarer

Tydligare än i standarden kan det inte sägas: "mycket typiskt för rasen är den äppelformade skallen.", skallen skall vara äppelformad d v s "rund runtom".

"Nospartiet skall vara kort och rakt och smalna av mot spetsen."

Alltför korta, kuddiga, kvadratiska och till synes tillplattade nospartier är ett fel som stör och som förtar den önskvärda näsvisa uppsynen.

Chihuahuan skall se uppnosig ut – inga nedåtsluttande nospartier!

Nospartier som är vinklade uppåt i förhållande till pannan är mycket sällsynt.

Tyvärre ser man idag hundar med alltför fylliga läppar vilket ger ett felaktigt och allt för kuddigt nosparti.

Tik med äppelformad skalle, välmarkerat stop och fint nosparti.

Allvarliga fel

- Smal skalle.
- Långt nosparti.

Diskvalificerande fel

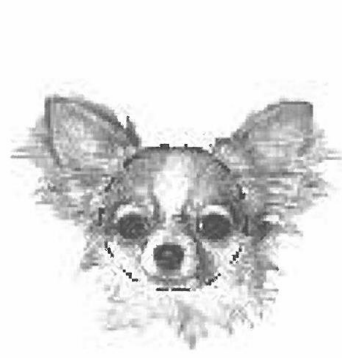
- Öppen fontanell.

Huvudets form

Långhår

Korrekt skallform framifrån

Ett bra huvud i en cirkel

För smalt huvud

För smalt huvud
i en stående oval

För platt huvud

För platt huvud i
en liggande oval

Korrekt skallform
från sidan

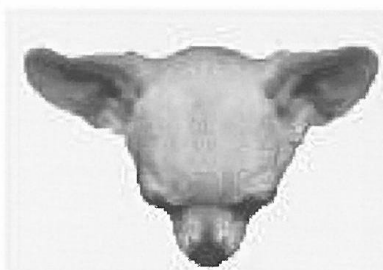

Bra huvud i en cirkel

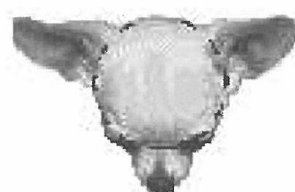

Flat panna

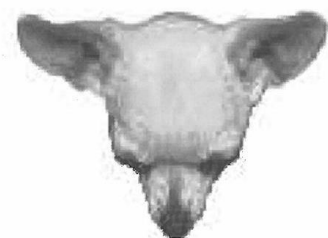
Korthår

Korrekt skallform
uppifrån

Huvud uppifrån i en cirkel

Smalt och snipigt huvud

Korthårshane

Korthårstik

Långhårstik

Långhårshane

Stilstudie på bra huvuden, stop, ögon, nospartier och öronansättning.

Nospartiet

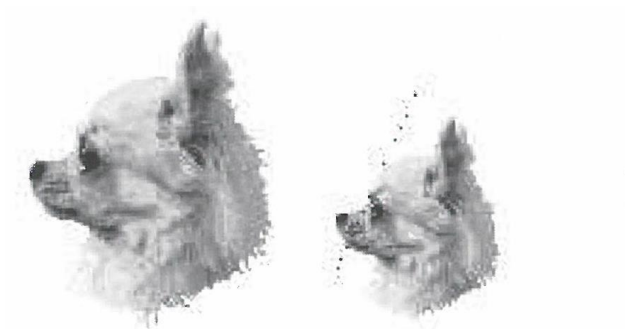
Långhår

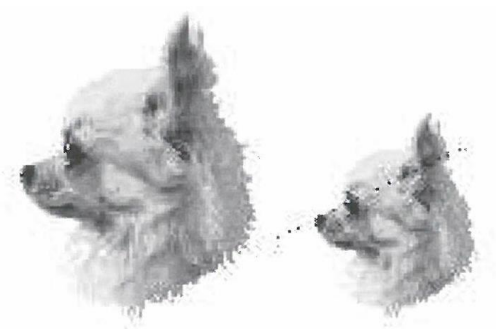
Korrekt nosparti

Korrekt vinkel mellan stop och panna

Sluttande panna

Sluttande nosparti

För spetsigt nosparti

För trubbigt nosparti

För långt nosparti

För kort nosparti

Kuddigt nosparti

Standard för Chihuahua

Käkar/tänder:
Bettet skall vara sax- eller tångbett. Över- eller underbett är allvarliga fel. Alla anomalier i käkarna är att betrakta som mycket allvarliga.

Kinder:
Kinderna skall vara släta och måttligt framträdande.

Ögon:
Ögonen skall vara stora, rundade, mycket uttrycksfulla, helt mörka och inte utstående. Ljusa ögon är tillåtet men inte önskvärt.

Kommentarer

I rasens avelsstrategi uppmanas uppfödarna att undvika hundar i avel som har markanta bettfel, saknar tänder och som drabbats av tidig tandlossning.

Allt för stora avvikelser i tandstatus, bett och käkar bör inte tolereras.

De stora, runda, uttrycksfulla och nyfikna ögonen bidrar i hög grad till att ge chihuahuan dess speciella rastypiska utseende. En chihuahuablick skall präglas av uppsynen "full-i-sjutton" det vill säga, ha glimten i ögat.

Små eller djupt liggande ögon är ett allvarligt fel som påpekas i standarden. En chihuahua med dylika ögon avspeglar heller på intet vis det uttryck som standarden kräver.

Ett vackert huvud, korthårig tik, med stora, vackra och uttrycksfulla ögon.

Fel

- Tandbortfall
- Dubbla tänder (kvarvarande mjölk tänder)
- Sneda käkar

Allvarliga fel

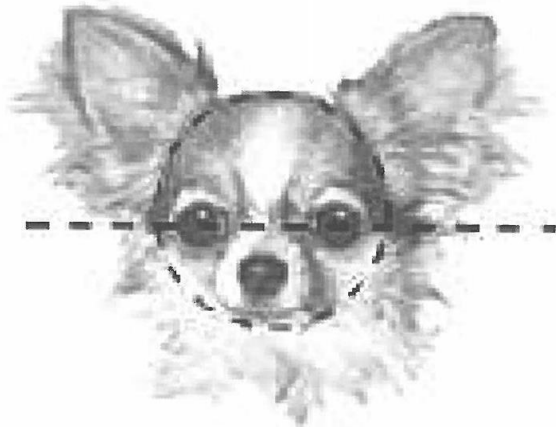
- Underbett eller överbett
- Små, djupt liggande eller utstående ögon

Diskvalificerande fel

- Deformerad käke

Ögon

Långhår

Linjen visar ögonens placering i förhållande till örats och stopets bas.

Korrekta ögon

Mandelformade ögon

För små ögon

Ögon ej väl åtskilda

Standard för Chihuahua

Öron:

Öronen skall vara stora, upprättstående samt med tydligt synlig öronmussla.

De skall vara breda vid basen och gradvis avsmalna mot de lätt rundade spetsarna. I vila tenderar öronen att bäras ut från sidorna i 45 graders vinkel.

Hals:

Halsen ska ha en lätt välvd nacklinje. Den skall vara medellång och vara kraftigare hos hanhundar än hos tikar. Halsen skall inte ha något löst halsskinn. Hos den långhåriga varianten är en krage av längre päls mycket önskvärt.

Kommentarer

Korrekta öron är synnerligen viktigt för en oklanderlig rastyp på chihuahua. De skall vara ganska lågt ansatta. Visserligen ges i avsnittet om öron inga preciserade uppgifter om hur lågt ansatta de skall vara, men i avsnittet om ögon skriver man att ögats mittpunkt, örats lägsta punkt och stopets bas skall befinna sig i jämnhöjd med varandra.

Normalplaceringen är "tio i två".

Öronen kan aldrig bli för stora.

Små, för högt ansatta eller för högt burna öron spolierar det rätta, eftersträvade utseendet medan de för lågt burna är mindre störande.

Det bör dock påpekas, att öronen kan bäras högre om hunden är spänd, nyfiken eller lystrar.

Ett tips vid tveksamhet: be ägaren ta upp hunden i famnen, då brukar den slappna av och bära öronen i viloläge.

Fel

- Spetsiga öron

Diskvalificerande fel

- Hängande öron eller korta öron

En bra hals med den lätta välvningen standarden förespråkar ger hela hunden balans och bidrar till "här kommer jag"-uppsynen.

En chihuahua vars huvud ser ut att vara fastsatt på kroppen saknar den resning som borde understryka det kurage den ska ha.

Fel

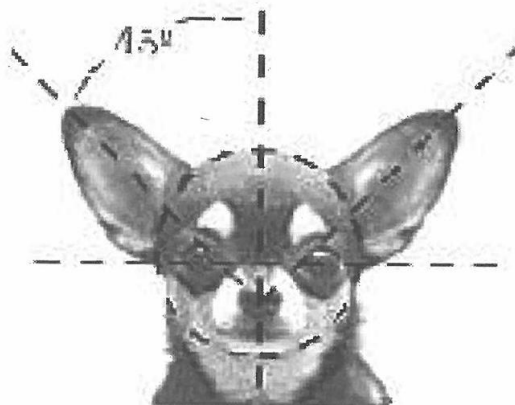
- Kort hals

Öron

Korthår

Korrekta öron
(örontopparna får vara
något spetsigare)

Linjer som visar hur öronen
skall vara ansatta och bäras i vila

För små öron

För breda toppar
(fladdermusöron)

Överdrivet spetsiga öron

För stora örsnibbar

För högt burna öron

För högt ansatta och för högt
burna öron

Standard för Chihuahua

Kropp:

Kroppen skall vara kompakt och välbyggd.

Överlinje:
Överlinjen skall vara plan.

Manke:
Manken skall vara svagt markerad.

Rygg:
Ryggen skall vara kort och stark.

Ländparti:
Länden ska vara mycket muskulös.

Kors:
Korset skall vara brett och kraftigt, nästan plant eller lätt sluttande

Bröstkorg:
Bröstkorgen skall vara bred och djup med väl välvda revben. Sedd framifrån skall den vara rymlig men utan överdrift. Sedd från sidan skall den nå ned till armbågarna. Den får inte vara tunnformad.

Underlinje och buk:
Buklinjen skall vara tydligt uppdragen. Djup buklinje är tillåten men inte önskvärd.

Kommentarer

Standarden ger mycket klara besked på denna punkt - kompakt och något längre än mankhöjden.

Avståndet från bröstkorgens undersida skall vara lika stort till manken som till marken. Faktiskt så syndas det en hel del i detta avseende idag, åtskilliga chihuahuor är mer rektangulära och har kortare ben än standarden föreskriver.

Man bör man vara på sin vakt mot alltför lågställda och långa exemplar.

Kompakt får inte heller förväxlas med alltför tung och kraftig benstomme. Spinkiga, luftiga hundar hör inte hemma i chihuahuavärlden.

Korsen är problematiska i rasen. Alltför sluttande, branta kors och underställda bakben är något man ska vara uppmärksam på. Detta ger chihuahuan ett för hopdraget och tveksamt utseende och berövar hunden kraft i steget och utstrålning av pondus.

Vacker, välbalanserad långhårshane

Fel

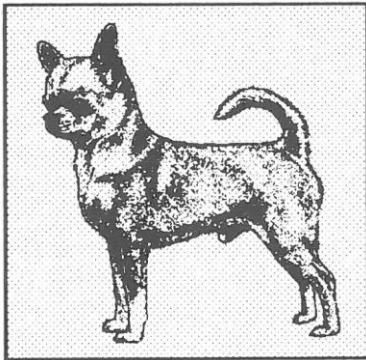
- Lång kropp
- Välvd rygg eller svankrygg
- Brant kors
- Smal bringa, flat bröstkorg

Diskvalificerande fel

- "Rådjurstyp" (t.ex. mycket otypisk eller synnerligen tunn benstomme: förfinat huvud, lång hals, spenslig kropp, långa ben; spenslig, lätt, lång, som ett rådjur)
- Extremt lång kropp

Kropp

Korthår

Korrekt kropp

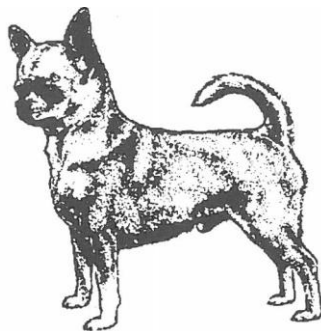
För kort

För lång

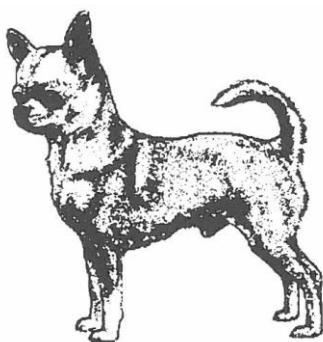
För kort bröstorg

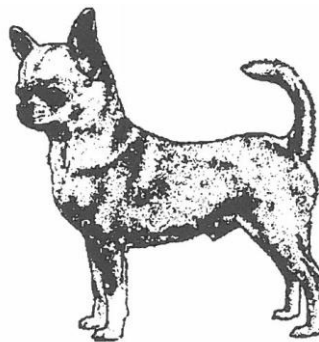
För kraftig och tunnformad
bröstorg

För lång och klen kropp

Karpygg

Svankrygg

För brant kors

Standard för Chihuahua

Svans:

Svansen skall vara högt ansatt, se platt ut och vara av måttlig längd. Den skall vara bred vid ansättningen och gradvis smalna av mot spetsen.

Svansföringen är ett mycket viktigt särdrag hos rasen: svansen skall i rörelse antingen bäras högt i en öppen båge eller i en rundad halvcirkel med spetsen pekande ned mot ländpartiet; detta ger balans till kroppen. Den får aldrig bäras mellan benen eller rullad under rygglinjen.

Pälsen på svansen skall stämma med hårlagsvarianten och kroppspälsen.

Hos den långhåriga varianten bildar pälsen en plym på svansen.

Svansen bärs hängande i vila med en lätt krok.

Kommentarer

Den platta svansen s.k. bäversvans som är specifik hos korthårsschihuahuan bör finnas, även hos långhåren. Hos dessa där svansen av förklarliga skäl inte kan benämnas bäversvans, växer pälsen också mestadels utmed svansens sidor.

Riktig svanshållning är pricken över i och mycket viktig för rätt helhetsintryck på en chihuahua. Den understryker chihuahuans karaktär likväl som den ger balans åt helheten.

Lågt ansatta och lågt burna svansar stör helheten av en kompakt och samlad hund. För kort svans ger dålig jämvikt och ett stympat intryck.

Svansspetsen lägre än rygglinjen och ringlad svans leder associationen till spets och förstör siluetten.

Hane med välburen och välansatt svans

Fel

- Felaktig svansansättning, kort eller vriden svans

Diskvalificerande fel

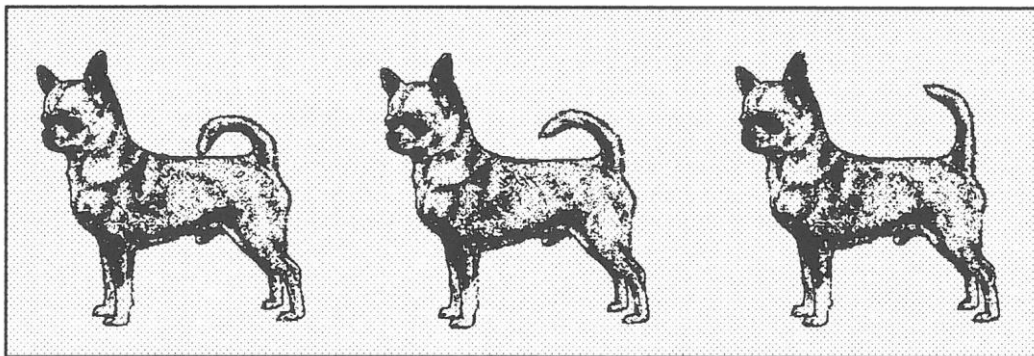
- Avsaknad av svans

Svans

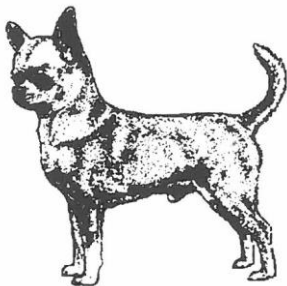
Korthår

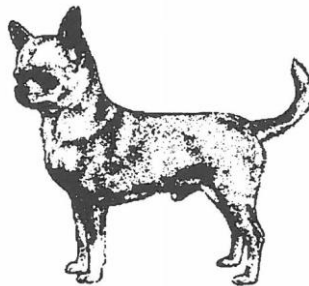
Korrekt korthårssvans (bäversvans)

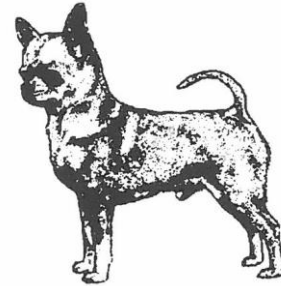
Korrekt burna svansar (alla mellanlägen tillåtna)

För lågt burn svans

För lågt ansatt svans

Tunn svans med dålig päls (råttsvans)

Svanspetsen lägre än rygglinjen

För lång och ringlad svans

För kort svans

Standard för Chihuahua

Extremiteter

Framställ

Helhet:

Frambenen skall vara raka och ha god längd. Sedda framifrån bildar frambenen tillsammans med armbågarna en rak linje. Sedda från sidan, skall de stå lodrätt.

Skulderblad:

Skuldrorna skall vara flata och måttligt musklade. Vinklingen mellan skuldror och överarmar skall vara god.

Armbåge:

Armbågarna skall vara fasta och ligga väl an mot kroppen för att ge fria rörelser.

Mellanhand:

Mellanhänderna skall vara lätt vinklade mot underlaget samt starka och fjädrande.

Framtassar:

Framtassarna skall vara mycket små och ovala med väl särade tår utan att för den skull vara platta (varken har- eller kattfot). Klorna skall vara mycket väl välvda och måttligt långa. Trampdynorna skall vara välutvecklade och mycket elastiska. Sporrar är ej önskvärt.

Kommentarer

Benstommen skall vara medelkraftig.

En tunn benstomme är lättare att upptäcka än en för kraftig då ju en kraftig benstomme trots allt ser kompakt och "cobby" ut.

Väl tillbakalagda skuldror (45°) är vi inte bortskämda med, standarden lämnar ingen uppgift på vinkeln mellan skuldra och överarm.

För att chihuahuan skall röra sig balanserat i harmoni med bakbenen och få den drive och räckvidd i rörelserna som standarden föreskriver vill vi se ett bra förbröst utan alltför öppen vinkel mellan skuldra och överarm eller för kort överarm.

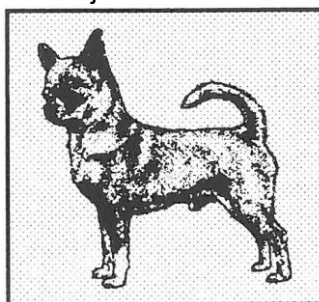
Rejält s.k. genomtramp och fransyska fronter är svagheter som bör beaktas.

Tassarna speglar ofta benstommens konstruktion.

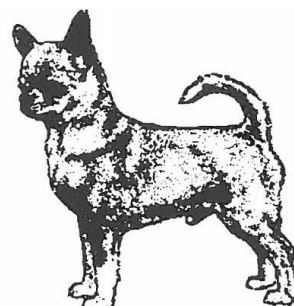
Tunn benstomme – tunna tassar.

Kraftig benstomme – kraftiga tassar.

I rasstandarden står att sporrar fram ej är önskvärt, detta är nog ett översättningsfel då alla raser även chihuahua föds med sporrar fram. Jordbruksverket (JV) har förbjudit borttagande av sporrar om det inte finns veterinärmedicinska skäl, den nya regeln gäller från och med 1 januari 2014.

Korrekt medelkraftig benstomme

För kraftig benstomme

För tunn benstomme

Fel

- Korta ben
- Lösa armbågar

Standard för Chihuahua

Bakställ

Helhet:

Bakstället skall vara väl musklat med långa bendelar. Bakbenen skall bakifrån sett vara lodräta och parallella. De skall vara välvinklade i höft, knä och hasled och i harmoni med framställlets vinklar.

Has/hasled:

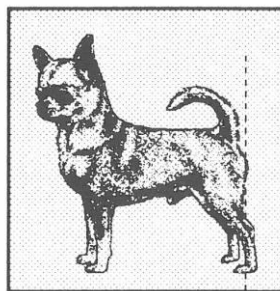
Haslederna skall vara lågt ansatta och ha väl utvecklade hälsenor.

Sedda bakifrån skall de vara brett ställda, lodräta och parallella.

Baktassar:

Framtassarna skall vara mycket små och ovala med väl särade tår utan att för den skull vara platta (varken har- eller kattfot). Klorna skall vara mycket väl välvda och måttligt långa. Trampdynorna skall vara välutvecklade och mycket elastiska. Sporrar är ej önskvärt.

Kommentarer

Korrekt vinklade bakben

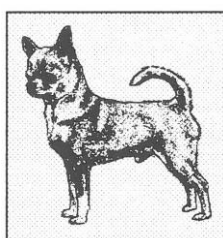
Dåligt vinklade bakben

För höga hasor

För höga bakben

Korrekt benlängd

För korta ben

För höga ben

Fel

- Hastrånghet

Diskvalificerande fel

- Instabila knäleder

Standard för Chihuahua

Rörelser

Rörelserna skall vara långa, fjädrande, energiska och aktiva med god längd och gott påskjut. Sedda bakifrån, skall bakbenen vara i det närmaste parallella så att baktassarna följer direkt i framtassarnas spår. Vid ökad hastighet har benen en tendens att söka sig mot kroppens mittlinje. Rörelserna skall fortfarande vara fria och fjädrande utan synbar ansträngning. Huvudet skall bäras stolt och rygglinjen vara fast.

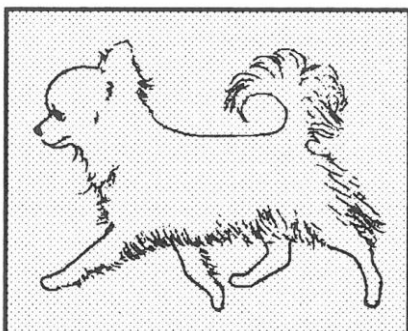
Kommentarer

Det är en imponerande syn att se en välkonstruerad chihuahua som är full med attityd röra sig med sådana kraftfulla steg, trots sin ringa storlek.

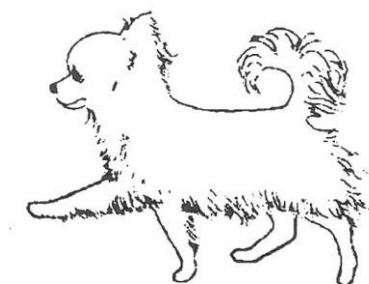
De hundar som har bra rörelser skall berömmas för det likväl som att avvikelserna ska noteras.

Höga frambensrörelser och från sidan sett och underställda bakbensrörelser är bland de vanligare felen idag.

Från sidan skall chihuahuan röra sig med god räckvidd och drive tillsammans med de önskvärt lätta, elastiska men ändå kraftfulla flyttet i steget.

Korrekta rörelser från sidan

För höga frambensrörelser

Hackneytrav

Två hundar med bra steg från sidan

Standard för Chihuahua

Hud:

Huden ska vara mjuk och elastisk över hela kroppen.

Päls

Pälsstruktur:
I rasen förekommer två hårlag.

Korthår

Pälsen skall vara kort och ligga väl an över hela kroppen. Om det finns underull är hårstråna något längre. Gles päls på strupe och mage är tillåtet. Pälsen skall vara något längre på hals och svans. Den skall vara kort på huvud och öron. Pälsen skall vara glänsande och mjuk. Hårlöshet accepteras inte.

Långhår

Pälsen skall vara fin och silkig, slät eller lätt vågig. En alltför tjock underull är inte önskvärt. Pälsen skall vara längre och bilda behäng på öron, hals, baksidan av fram- och bakbenen samt på tassar och svans. Lång, svallande päls accepteras inte.

Färg:

Samtliga färger i alla upptänkliga nyanser och kombinationer är tillåtet med undantag av merlefärg.

Storlek/vikt:

I denna ras tas bara hänsyn till viktangivelser, inte mankhöjd.

Vikt:

Idealvikt: mellan 1,5 och 3 kg. Dock tolereras hundar som väger mellan 500 g och 1,5 kg. Vikt under 500 g eller över 3 kg är diskvalificerande.

Kommentarer

Kommentarer till korthårspälsar lämnar vi därhän. Däremot finns en del att tillägga om långhårspälsar. Standarden skriver att pälsen skall vara längre och bilda behäng på öron, hals, baksidan av fram- och bakbenen samt på tassar och svans.

Som diskvalificerande fel tas upp mycket lång, fin och svallande päls. Det nämns dock inte om den variant som rasklubben anser vara ett inte alltför ovanligt fel - för mycket och voluminös päls på kroppen. Vissa domare tycks felaktigt anse att dessa översvallande pälsar är eftersträvarsvärt. Men förväxla inte översvallande päls med bra behäng.

Det finns ett antal gångbara grader mellan bristande pälslängd och för ymnig hårbeklädnad. Behängen ska synas tydligt och ej försvinna i en för stor päls – ingen pälskvalitet och pälsmängd som hos pomeranian eller pekingese, inga generöst pälsade öron som hos papillon.

Diskvalificerande fel

- Hos den långhåriga varianten: mycket lång, fin och svallande päls
- Hos den korthåriga varianten: kala fläckar
- Merlefärgad päls

Önskvärd vikt uppger standarden vara 1,5-3 kg.

Många av dagens exemplar i ringarna ligger på den större sidan. Man bör komma ihåg att vikt över 3 kg är diskvalificerande, det är dock svårt att uppskatta vikt då det inte finns våg att tillgå på utställning.

I rasklubben brukar man förordas minsta vikt mellan 2-2,5 kg då det erfarenhetsmässigt visat sig vara en lämplig vikt både ur avels- och sundhetssynpunkt.

De riktigt små hundarna har ibland en tendens att bli alltför osunda. Hundar så små som under 1,5 kg som vuxna finner man som regel nästa aldrig, om nu någon skulle tycka att rekommenderade 2-2,5 kg är en avgrund från standardens lägsta 1,5 kg.

Idealvikterna i standarden bör vara definierade efter en hund i god kondition och medelkraftig benstomme.

Diskvalificerande fel

- Vikt under 500 g eller över 3 kg

Päls

Korrekt långhårspäls
(behängen kan vara rikligare)

Utstående (strittande) päls

Överdrivet lång päls på kroppen

Dålig pälslängd, kort plym på svansen

Två långhårshanar med utmärkt pälskvalitet, dessutom utmärkta nospartier som pekar lätt uppåt och välmarkerade stop.

Standard för Chihuahua

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

- Tandbortfall.
- Dubbla tänder (kvarvarande mjölkttänder).
- Sneda käkar.
- Spetsiga öron.
- Kort hals.
- Lång kropp.
- Välvd rygg eller svankrygg.
- Brant kors.
- Smal bringa, flat bröstorg.
- Felaktig svansansättning, kort eller vriden svans.
- Korta ben.
- Lösa armbågar.
- Hastrånghet.

Allvarliga fel

- Smal skalle.
- Små, djupt liggande eller utstående ögon.
- Långt nosparti.
- Underbett eller överbett.

Diskvalificerande fel

- Instabila knäleder.
- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- "Rådjurstyp" (t ex mycket otypisk eller synnerligen tunn benstomme: förfinat huvud, lång hals, spenslig kropp, långa ben; spenslig, lätt, lång, som ett rådjur).
- Öppen fontanell.
- Hängande öron eller korta öron.
- Deformerad käke.
- Extremt lång kropp.
- Avsaknad av svans.
- Hos den långhåriga varianten: mycket lång, fin och svallande päls.
- Hos den korthåriga varianten: kala fläckar.
- Merlefärgad päls.
- Vikt under 500 g eller över 3 kg.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Egna anteckningar

Chihuahua och SRD

Särskilda rasspecifika
domaranvisningar

Texten taget från SRD för chihuahua

I rasen förekommer
riskområden som är relaterade
till överdriven dvärgväxt:

1. **Käkar och bett:**

underutvecklat nosparti kan ge
upphov till bett- och
käkproblem, hörntänder som
biter upp i gommen.

2. **Tungfel:** Förlamad tunga (en diskvalificerande anomal).

3. **Ögon:** Utstående/prominenta ögon i grunda ögonhålor ökar risken för ögonskador

*"Ögonen skall vara stora,
rundade, mycket uttrycksfulla,
helt mörka och inte utstående".*

4. **Bakställ:** Klen och osund konstruktion.

5. **Öppen fontanell** är numera ett diskvalificerande fel från att ha varit ett rastypiskt drag.

Särskild uppmärksamhet ska
fästas vid skallens och
käkarnas utformning och den
allmänna anatomin.

*"Bakstället skall vara väl
musklat med långa bendelar".*

En mindre grop som rest av
slutningen av fontanellen är inte
ett diskvalificerande fel.

Kommentarer till SRD

Inte mycket att tillägga då detta även regleras i
rasstandarden.

Det som tål att nämnas är speciellt om ögonen och
fontanell. Vi ser idag många rasexemplar med allt för små
ögon, rasklubben ser en risk med att domare förväxlar ett
stort vackert chihuahua-öga med ett utstående/prominent
öga och tyvärr har dessa små ögon blivit vanligt
förekommande i utställningsringen.

Fontanell var tidigare ett rastypiskt adelsmärke på rasen
och stod med i rasstandarden som något önskvärt.
De flesta chihuahuavalpar föds med fontanell men på
flertalet växer de igen med tiden. Det är först i öppen klass
som hunden borde vara fullt utvecklad. Om förekomsten
av en liten öppning hos valp, junior och unghund finns bör
de beaktas att hunden inte är färdigutvecklad.

